

**Տ. ՄԻՆԱՍ ԱՔԵՂԱՅ ԶԱՆՈՒԵՐՊԵԱՆԻ ՔԱՐՈՉԸ՝
ԽՕՍՈՒԼԾ ՍՈՒՐԲ ՓԱՅԱՆԷ ՎԱՆՔՈՒՄ
ՍԱՏՈՒՑՈՒԼԾ ՍՈՒՐԲ ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ**

(12 յուլիսի 2020 թ.)

Յանուն Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ. ամէն:

«Եւ առեալ զհինգ նկանակն եւ զերկուս
ձկունս՝ հայեցաւ յերկինս, օրհնեաց, եւ երեկ
եւ ետ ցաշակերտսն զնկանական, եւ աշա-
կերտքն՝ ժողովրդոցն»

(Մատթ. ԺԳ. 19):

Սիրելի՛ հաւատացեալ եղբայրներ եւ քոյրեր,

Աստծու ստեղծած տիեզերքը լի է հրաշքներով, որոնք մեր ողջ
կեանքի անբաժան ուղեկիցներն են՝ մէկի հաւատը զօրացնելու, միւ-
սին բժշկելու, մէկ ուրիշին մխիթարելու համար, եւ բոլորն էլ նպատակ
ունեն մարդուն դարձի բերելու եւ ուղղորդելու դէպի ապաշխարութիւն
ու յաւիտենական փրկութիւն:

Այսօրուայ ընթերցուածքում եւս պատմում է Տէր Յիսուս Քրիստոս-
սի սքանչելի հրաշքերից մէկի մասին: Քրիստոս Իր աշակերտների
հետ Գալիլեայի լճի ափամերձ մի վայրում էր, եւ մեծաթիւ մարդիկ էին
նրանց հետեւում, քանի որ ականատես էին եղել Վարդապետի բազմա-
թիւ բժշկութիւնների եւ չէին կամենում հեռանալ նրանից: Եւ որովհե-
տեւ տեղանքն ամալի էր, եւ օրն էլ աւարտին էր մօտենում, բոլոր այս
մարդիկ, որ հինգ հազարից աւելի էին, դատապարտուած էին սովի, քա-
նի որ աշակերտներն ընդամէնը հինգ գարեհաց եւ երկու ձուկ ունէին:
Սակայն ինչպէս բազմիցս ենք հանդիպում աւետարանական էջերում եւ
կեանքում, այնպէս եղաւ եւ այս պարագայում. ինչն անհնարին էր մար-
դու համար, հնարաւոր դարձաւ Աստծով: Մարդացեալ Աստուածորդին,
վերցնելով սակաւ կերակուրը, օրհնեց, գոհութիւն յայտնեց Հօրը, տուեց

Իր աշակերտներին, եւ նրանք էլ բաժանեցին մարդկանց: Հինգ հազարից աւելի ժողովուրդը ոչ միայն կշտացաւ, այլեւ նոյնիսկ տասներկու զամբիւղ ուտելիք աւելացաւ:

Սիրելիներ, ահաւասիկ սքանչելի մի պատկեր, երբ բազմութիւնը, հաւաքուած Քրիստոսի շուրջ, նոյնիսկ կորցրած ժամանակի զգացողութիւնը, անվերջ ցանկանում է լսել Աստծու Խօսքը: Ինչպէս նշում է աւետարանիչը, վայրն ամալի էր, ոչինչ կար, բայց ամենակարեւորը՝ Քրիստոս այնտեղ էր, այդ իսկ պատճառով ողջ ժողովուրդը շտապեց նրա հետեւից: Սա ցոյց է տալիս, որ մարդ արարածը մշտապէս ունի Աստծու կարիքը, եւ ով ցանկանում է Տիրոջ Խօսքը լսել, ճշմարտութիւնը գիտենալ, երբեք կանգ չի առնում. որտեղ Քրիստոս է պատարագւում, որտեղ Քրիստոս է քարոզւում, այնտեղ է՝ հաշուի չառնելով ո՛չ եղանակային պայմանները, ո՛չ ճանապարհի դժուարութիւնները, ո՛չ անգամ նիւթական կարողութիւնները:

Երբ Յիսուս տեսաւ բազմութեանը, գթաց: Այո՛, Յիսուս մեզ միշտ տեսնում է: Գիտի մեր ամէն մի մտածումը, մեր խորհուրդները, մեր հնարաւորութիւնները, ամէն բան գիտի՝ ի տարբերութիւն մեր կողքին ապրող շատ մարդկանց: Քրիստոս այս հրաշքի միջոցով եւս սովորեցնում է, որ միայն այլոց դժուարութիւնները տեսնելը բաւական չէ, այլ կարեւոր է, որ գթառատ սիրտ ունենանք, որ ոչ միայն տեսնենք, այլեւ օգնենք:

Ապա նայեց երկինք՝ վկայելով, որ Ինքն է երկնքից իջած Հացը, այն խոստացուած Մեսիան, որ իջաւ՝ մեզ երկինք բարձրացնելու եւ յաւիտենապէս ապրեցնելու համար:

Հինգ գարեհացը մեր հինգ զգայարաններն են խորհրդանշում, իսկ երկու ձուկը՝ մարդուն՝ կենդանի հոգի եւ կենդանի մարմին լինելը: Սա նշանակում է, որ մեր զգայարաններով, մեր մարմնի ու հոգու ախտերից մաքրուած՝ պիտի մօտենանք Քրիստոսին եւ ճաշակենք ու տեսնենք, թէ որքան քաղցր է երկնային Հացը մեզ համար:

Իսկ երբ աշակերտներն օրհնուած կերակուրը բաժանեցին ժողովրդին, բոլորը կերան ու յագեցան: Ոչ միայն կերան, այլեւ յագեցան: Բազմութիւնը Տէր Յիսուսից հաց շուգեց, սակայն Քրիստոս տեսաւ նրանց պէտքերը եւ Իր աստուածային զօրութեամբ հրաշագործեց: Այս մարդկանց պէս, եթէ մենք էլ Աստծուն փնտրենք, հոգին փնտրենք, մօտենանք Քրիստոսին մեր հոգեւոր պէտքերի համար, պիտի տեսնենք, որ մեր նիւթական կարիքները եւս պիտի ապահովուեն: «Նախ խնդրեցէք Աստծու

արքայութիւնը եւ Նրա արդարութիւնը, եւ այդ բոլորը Աստուած ձեզ աւելիով կը տայ» (Մատթ. 2. 33):

Սուրբգրային հրաշալի խօսքերի իրականացումը կարծես լինի այս հրաշքը: Գուցէ շատերի համար անիրական թուայ, բայց ամէն անգամ կարդալով՝ մարդ արարածը պիտի հասկանայ, որ միայն Քրիստոսով է հնարաւոր ապրել ու յագենալ, որ միայն Քրիստոսի միջոցով կարող է նիւթական այս աշխարհում նիւթականի գերին չլինել եւ քնով բաւարարուել:

Սիրելիներ, այսօր երբ հոգեւոր աչքերով ես նայում աշխարհին, դրա արտաքին շքեղութեան ու փայլի ներքոյ տեսնում ես հոգու սաստիկ սով: Տեսնում ես մի հիւծուած հոգի, որը կենդանի մնալու համար լարել է իր վերջին ճիգերը: Եւ եթէ մարդը դեռ ամբողջովին չի կուրացրել եւ խլացրել իր հոգին, ապա դեռեւս յոյս ունի, որ մի օր կճաշակի Կենաց Հացից: Մարմինն առանց սննդի օրեր միայն կարող է գոյատեւել, եւ ուրեմն՝ տեսէք, թէ որքան առաւել զօրեղ է հոգին, որ տարիներ շարունակ ընդդիմանում է սովին ու շարունակում յոյսով պայքարել:

Եկեղեցու զանգերն ամէն օր ղօղանջում են մեր հոգիների համար՝ կանչելով մեզ հոգեւոր սնունդ ստանալու, աստուածային բաւասանով մեր խոցոտուած հոգիները դարմանելու: Չհրաժարուենք աստուածային երանութիւնից ու մեր հոգու անդորրը, երջանկութիւնը յամառօրէն շարունակենք փնտրել աշխարհում եւ շանտեսենք այն անգին հոգեւոր սնունդը, որ Եկեղեցին է տալիս:

Արդ, մարմնին անհրաժեշտ ամենօրեայ սննդի քանակն ապահովելու հետ միաժամանակ ապահովենք նաեւ մեր հոգիներին այնքան անհրաժեշտ հոգեւոր սնունդը: Աստուածային անսահման սիրոյ ու հոգատարութեան կենդանի օրինակ լինենք բոլորի համար, որ մեր աստուածահաճոյ կեանքից ոգեշնչուելով՝ դէպի Կենաց Հացը գան: Եւ թող Տէր Յիսուս Քրիստոս եւ միայն Նա լինի մեր հոգիները սնողը, այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

